

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum sextum. Abrogatio Mosaicae Legis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

ista humero ferri solita, videri possit insigne fuisse sacerdotii hujus: Ceres quippe frugibus condendis & custodiendis præest. Sed aliarum tamen Dearum sacerdotibus tributum id reperimus. Sic Junonis Argivæ clavigera dicitur Callithoë ab Auctore Phoronidis, quem citat Clemens Alexandrinus. Nemo, opinor, inducet in animum claves Laonicas, nostris breviores, cæterum haud abfimiles, humero fuisse gestatas, quod cogitare absurdum est.

Clem. Alex.
Strom. 1.

CAPUT CVI.

Abrogatio Mosaicæ Legis.

ISA. I. 11, & seq. Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? dicit Dominus: plenus sum: holocausta arietum, & adipem pinguium, & sanguinem vitulorum, & agnorum, & hircorum nolui. Cum veniretis ante conspectum meum, quis quaesivit hæc de manibus vestris, ut ambularetis in atris? ne offeratis ultra sacrificium frustra: incensum abominatio est mihi. Neomeniam, & sabbatum, & festivitates alias non feram; iniqui sunt catus vestri: calendæ vestras, & solemnitates vestras odit anima mea, facta sunt mihi molesta, laboravi sustinens. Et Jerem. 6. 20. Amos 5. 21, 22. Mich. 6. 6, & seq.

Isa. 43. 18, & seq. Ne memineris priorum, & antiqua ne intueamini. Ecce ego facio nova, & nunc orientur, utique cognoscetis ea: ponam in deserto viam, & in invio flumina. Glorificabit me bestia agri, dracones & struthiones: quia dedi in deserto aquas, flumina in invio, ut darem potum populo meo, electo meo. Populum istam formavi mihi, laudem meam narrabit. Non me invocasti Jacob, nec laborasti in me Israël.

Isa. 65. 18. Ecce enim ego creo caelos novos, & terram novam, & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor.

Isa. 66. 22, 23. Quia sicut caeli novi, & terra nova, quæ ego facio stare coram me, dicit Dominus, sic stabit semen vestrum, & nomen vestrum. Et erit mensis ex mense, & sabbatum ex sabbato; veniet omnis caro, ut adoret coram facie mea, dicit Dominus.

Jerem. 3. 16. Cumque multiplicati fueritis, & creveritis in terra in diebus illis, ait Dominus, non dicent ultra, Arca testamenti Domini; neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet ultra.

Jerem. 7. 11, & seq. Numquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris? Ego, ego sum, ego vidi, dicit Dominus. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitavit nomen meum à principio, & videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israël: & nunc quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus, & locutus sum ad vos mane consurgens, & loquens, & non audistis; & vocavi vos, & non respondistis; faciam domui huic, in qua invocatum est nomen meum, & in qua vos ha-

MATTH. II. 12, 13. A diebus autem Johannis Baptiste, usque nunc, regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud. Omnes enim Prophetæ & Lex usque ad Johannem prophetaverunt. Luc. 16. 16.

Joh. 4. 21. Dicit ei Jesus, Mulier crede mihi, quia venit hora, quando fuisse gestatas, te hoc, neque in Jerusalem adorabitis Patrem.

Act. 10. 28. Dixitque ad illos, Vos scitis quomodo abominatum sit viro Judæo conjugii aut accedere ad alienigenam: sed mihi offendit Deus, neminem communem aut inmundum dicere hominem.

Act. 13. 38, 39. Notum igitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remissa peccatorum annuntiatur, & ab omnibus quibus non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis qui credit, justificatur.

Act. 15. 5, & seq. Surrexerunt autem quidam de hæresi phariseorum, qui crediderunt dicentes, Quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Moysi. Conveneruntque Apostoli & Seniores de verbo hoc. Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos . . . . . Nunc ergo qui d' tentatis Deum imponere jugum super cervices Discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? Et postquam tacuerunt, respondit Jacobus dicens . . . . . Propter quod ego judico non inquietari eos, qui ex Gentibus convertuntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se à contaminationibus simulacrorum, & fornicatione, & suffocatis, & sanguine . . . . . Tunc placuit Apostolis & Senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam . . . . . scribentes per manus eorum, Apostoli & Seniores fratres his qui sunt Antiochie . . . . . Salutem . . . . . visum est Spiritui sancto & nobis, nihil ultra vobis imponere oneris quam hæc necessaria, ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum, & sanguine, & suffocato, & fornicatione.

Rom. 3. 21, 28. Per Legem enim cognitio peccati: nunc autem sine Lege justitia Dei manifestata est, testificata à Lege & Prophetis. . . . . Arbitratur enim justificari hominem per fidem sine operibus Legis.

Rom. 6. 14, 15. Peccatum enim vobis non dominabitur, non enim sub Lege estis, sed sub gratia.

betis fiduciam, & loco quem dedi vobis, & patribus vestris, sicut feci Silo, & projiciam vos à facie mea.

Jerem. 31. 31, & seq. Ecce dies venient, dicit Dominus, & feriam domui Israël, & domui Juda fœdus novum; non secundum pactum quod pepigi cum patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Egypti; pactum quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum eorum, dicit Dominus. Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam.

Ezech. 7. 26. Conturbatio super conturbationem veniet, & auditus super auditum, & quærent visionem de Propheta, & consilium à Senioribus.

Ezech. 34. 10. Hæc dicit Dominus meus, Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos, & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam.

Dan. 9. 24, & seq. Septuaginta hebdomades abbreviate sunt super populum tuum, & super Urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungetur Sanctus sanctorum. . . . Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, & non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, & sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, & finis ejus vastitas, & post finem belli statua desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, & in dimidio hebdomadis deficiet hostia, & sacrificium, & erit in Templo abominatio desolationis, & usque ad consummationem & finem perseverabit desolatio.

Dan. 12. 11. Et à tempore cum ablatum fuerit jure sacrificium, & posita fuerit abominatio in desolationem, dies mille ducenti nonaginta.

Ose. 3. 4, 5. Dies multos sedebunt filii Israël sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine Ephod, & sine Theraphim.

Mal. 1. 10, 11. Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? Non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum, & munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu enim Solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda.

Mal. 2. 11, 12. Transgressus est Juda, & abominatio facta est in Israël, & in Jerusalem; quia contaminavit Judas sanctificationem Domini quam dilexit, & habuit filiam Dei alieni. Disperdet Dominus virum qui fecerit hoc, magistrum & discipulum de tabernaculis Jacob, & offerentem munus Domino exercituum.

gratia. Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub Lege, sed sub gratia? absit.

Rom. 7. 4, & seq. Itaque, fratres mei, & vos mortificati estis Legi per corpus Christi, ut sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo. Cum enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per Legem erant, operabantur in membris nostris, ut fructificaretur morti. Nunc autem soluti sumus à lege mortis, in qua detinebamur, ita ut serviamus in novitate spiritus, & non in vetustate literæ.

Rom. 8. 2, & seq. Lex enim spiritus vite in Christo Jesu liberavit me à lege peccati & mortis. Nam quod impossibile erat Legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, damnavit peccatum in carne, ut justificatio Legis impleretur in nobis.

Rom. 10. 4. Finis enim Legis Christus, ad justitiam omni credenti.

2. Cor. 5. 17. Si qua ergo in Christo nova creatura, vetera transferunt, ecce facta sunt omnia nova.

Gal. 2. 16, 21. Scientes autem quod non justificatur homo ex operibus Legis, nisi per fidem Jesu Christi, & nos in Christo Jesu credimus, ut justificemur ex fide Christi, & non ex operibus Legis: propter quod ex operibus Legis non justificabitur omnis caro. . . . Si enim per Legem justitia, ergo gratis Christus mortuus est.

Gal. 3. 24, 25. Itaque Lex pedagogus noster fuit in Christo, ut ex fide justificemur. At ubi venit fides, jam non sumus sub pedagogo.

Gal. 5. 18. Quod si spiritu ducimini, non estis sub Lege.

Gal. 6. 15. In Christo enim Jesu, neque circumcisio aliquid valet, sed nova creatura.

Eph. 2. 14, 15. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem macerie solvens, inimicitias in carne sua; legem mandatorum decretis evacuat, ut duos condat in semetipso in unum novum hominem, faciens pacem.

Eph. 4. 20, & seq. Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut & veritas in Jesu, deponere vos secundum pristinam conversationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestre, & induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia & sanctitate veritatis.

Col. 3. 9, & seq. Nolite mentiri invicem, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes novum, cum qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem ejus qui creavit illum: ubi non est Gentilis & Judæus, circumcisus & præputium, Barbarus & Scytha, servus & liber; sed omnia & in omnibus Christus.

Ebr. 7. 11, & seq. Si ergo consummatio per sacerdotium Leviticum erat (populus enim sub ipso Legem accepit) quid adhuc necessarium fuit, secundum ordinem Melchisedec alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron? Translato enim sacerdotio, necesse est ut & Legis translatio fiat. In quo enim hac dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altari praeulo fuit: manifestum est enim quod ex Juda ortus sit Dominus noster, in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est. Et amplius adhuc manifestum est, si secundum similitudinem Melchisedec exurgat alius sacerdos, qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vite insolubilis: contestatur enim, Quoniam tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedec. Reprobatio quidem sit precedentis mandati, propter infirmitatem eius, & inutilitatem; nihil enim ad perfectum adducit Lex, introductio vero melioris spei, per quam proximamus ad Deum. Et quantum est non sine iurejurando (alii quidem sine iurejurando sacerdotes facti sunt, hic autem cum iurejurando per eum qui dixit ad illum, Juravit Dominus, & non perirebit eum: tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedec) in tantum melioris Testamenti sponsor factus est Jesus . . . . . Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisjurandi, qui post Legem est, Filium in aeternum perfectum.

Ebr. 8. 6, & seq. Nunc autem melius fortius est ministerium, quanto & melioris Testamenti mediator est, quod in melioribus re-promissionibus sancitum est: nam si illud prius culpa vacasset, non utique secundi locus inquireretur. Viuperans enim eos dicit, Ecce dies venient, dicit Dominus; & consummabo super domum Israel, & super domum Juda Testamentum Novum; non secundum Testamentum quod feci patribus eorum, in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem illos de terra Aegypti, quoniam ipsi non permanserunt in Testamento meo, & ego neglexi eos, dicit Dominus. Quia hoc est Testamentum, quod dispensam domui Israel post dies illos, dicit Dominus, dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas . . . . . Dicendo autem novum, veteravit prius. Quod autem antiquatur & senescit, prope interitum est.

Ebr. 9. 6, & seq. In priori quidem tabernaculo semper introibant Sacerdotes, sacrificiorum officia consummantes: in secundo autem, semel in anno summus Pontifex, non sine sanguine, quem offert pro sua & populi ignorantia, hoc significante Spiritu sancto nondum propalatum esse Sanctorum viam, adhuc priore tabernaculo habente statum: quae parabola est temporis instantis, juxta quam munera & hostia offeruntur, quae non possunt juxta conscien-

riam perfectum facere servientem, solummodo in cibis & in potibus, & variis baptismatibus & iustitiis carnis, usque ad tempus correctionis impositis.

Ebr. 10. 11. & seq. Et omnis quidem sacerdos pressus est quotidie ministrans, & eandem saepe offerens hostias, quae numquam possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei; de cetero expectans, donec ponantur inimici eius scabellum pedum ejus. Una enim oblatione consummarvit in sempiternum sanctificatos. Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit, Hoc autem Testamentum quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas, & peccatorum & iniquitatum eorum jam non recordabor amplius. Ubi autem horum remissio, jam non est oblatio pro peccato. . . . . Voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia.

Apoc. 3. 12. Qui vicerit, faciam illum columnam in Templo Dei mei, & foras non egredietur amplius, & scribam super eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novae Jerusalem, quae descendit de caelo à Deo meo, & nomen meum novum.

Apoc. 21. 5. Et dixit qui sedebat in throno, Ecce nova facio omnia. Et dixit mihi, Scribe, quia haec verba fidelissima sunt & vera.

CAPUT CVII.

Sanctio novae legis.

DEUT. 18. 15. & seq. Prophetam de gente tua & de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi Dominus Deus: ipsum audies, ut petisti à Domino Deo tuo in Horeb, quando concio congregata est, atque dixistis, Ultra non audiam vocem Domini Dei mei, & ignem hunc maximum amplius non videbo, ne moriar. Et ait Dominus mihi, Bene omnia sunt locuti: Prophetam suscitabo eis de medio fratrum suorum similem tui; & ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ad eos omnia quae praeceperam illi. Qui autem verba ejus quae loquetur in nomine meo, audire noluerit, ego ultor existam.

ISA. 2. 2. Et erit in novissimis diebus preparatus mons domus Domini in vertice montium, & elevabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt populi mei, & dicent, Venite, & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus; quia de Sion exibit Lex, & verbum Domini de Jerusalem. Et Mich. 4. 1, & seq.

MATTH. 26. 27, 28. Et accipiens calicem gratias egit, & dedit illis, dicens, Bibite ex hoc omnes: hic est enim sanguis meus Novi Testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Marc. 14. 24. Luc. 22. 20. & 1. Cor. 11. 25.

Marc. 1. 27. Et mirati sunt omnes, ita ut conquirent inter se, dicentes, Quidnam est hoc? quenam doctrina haec nova?

Joh. 4. 21, & seq. Dicit ei Jesus, Mulier, crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis; nos adoramus quod scimus, quia salus ex Judaeis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate.

Joh. 13. 34. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. Et 15. 12.

Act. 17. 19, 20. Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt, dicentes, Possumus scire quae est haec nova, quae à te dicitur, do-